

Beviset for, at netop den patenterede Fremgangsmaade har været benyttet. Selv om dette Bevis imidlertid ofte vil kunne glippe, har det dog sin umiskendelige Betydning, at Loven stempler Indførelsen m. m. af Genstanden som Indgæb i Patentretten, saaledes at den, der handler herimod, ved sig udsat for de ved Loven fastsatte Følger.

Til § 7.

Den, der inden Ansøgning om Patent er indleveret af en anden, altsaa paa et Tidspunkt, da ingen Eneret eksisterer, har taget Opfindelsen i Brug, bør ikke ved det senere ansøgte og meddelte Patent kunne nødtes til at opgive en Virksomhed, hvorpaa han maaste har ofret baade Kræfter og Penge. En saadan tidligere Brug af Opfindelsen kan tænkes at finde Sted ikke blot i det Tilfælde, at Opfindelsen er gjort samtidig eller omtrent samtidig af flere, men ogsaa saaledes, at den, der ikke selv er Opfinder, er bleven bekendt med Opfindelsen f. Eks. ved dens Udøvelse i Udlandet, inden Patentansøgning er indgivet her. For at Patenthaveren skal lide Indskrænkning i sin Ret, er det nu ikke nok, at Opfindelsen forinden Ansøgningens Indgivelse er gjort af en anden eller dog er fuldt kendt af denne; kun naar Opfindelsen ved at være taget i Brug er inddraget under det praktiske Liv, er der skabt en Situation, som har Krav paa at kunne fortsættes. Lige med selve Brugen af Opfindelsen har man dog, hvad ogsaa er Tilfældet i adskillige fremmede Lovgivninger, stillet det, at der er truffet de væsentlige Foranstaltninger, som ere fornødne til Brugen. Har den Paagældende besluttet sig til at bruge Opfindelsen, og er han naaet saa vidt, at han har truffet alle de Forholdsregler, hvorpaa det kommer an, til Fuldblydelsen af denne Beslutning, bør han ikke kunne stanjes, fordi Patentansøgning fra en anden fremkommer, inden Lejlighed til Brugen endnu har frembudt sig for ham.

I Udlandet har der gjort sig forstjellige Meninger gældende med Hensyn til det Spørgsmaal, om den tidligere Brugers Ret skal være begrænset til Fortættelsen af Brugen i det Omfang, hvori den blev udøvet paa Patentansøgningens Tid, eller om vedkommende skal være berettiget til at udnytte Opfindelsen udover dette Omfang f. Eks. ved Udvidelse af sin Bedrift, ved Overførelse af Opfindelsens Brug paa en anden Industrigren eller paa anden lignende Maade. Efter den her foreliggende Affattelse af Bestemmelsen, ifølge hvilken Patentet ikke kan gøres gældende mod den tidligere Brugere, altsaa overfor ham maa betragtes som ikke

kommet til Eksistents, kan der formentlig ikke være Tvivl om, at den sidst nævnte større Ret, der synes at stemme med Sagens Natur, tilkommer Brugeren; i denne Retning er ogsaa den tytte Patentlov i Praksis bleven forslaaet. Brugers Ret er ligesom selve Patentet en Formueret, og den kan derfor være Gjenstand for Arv og Overdragelse. Men selvsølgelig er det, at han kun kan overdrage sin Ret som saadan, som Helhed til en anden, saaledes at denne sidste nu i hans Sted bliver berettiget til at bruge Opfindelsen, hvorimod han ikke samtidig med at forbeholde sig Ret til Brugen kan løse andre fra det i Patentet liggende Forbud; han er nemlig selv kun i Besiddelse af en Ret til at bruge Opfindelsen, ikke af Patenthaverens Ret til at tillade eller forbyde andre denne Brug.

Til § 8.

Efter den nu her i Landet bestaaende Ordning, ifølge hvilken Meddelelsen af Eneret er en Bevillingsgjag, kan der af Regeringen tages ethvert Hensyn til, om Statens eller Samfundets Læve gør det ønskeligt, at den ansøgte Eneret ikke tilstaaes. Nærværende Forslag gaar derimod ud paa, at Opfinderen skal have en lovbestemt Ret til at erholde Patentet; da derhos Patentbeskyttelsen er foreslaaet ubvidet langt over dens nuværende Grænser, er det formentlig rigtigt, at der i Loven træffes en almindelig Bestemmelse for det Tilfælde, at Almenvellet kræver, at enten Staten f. Eks. til Hær eller Flaade eller i andet Øjemed kan bruge Opfindelsen, eller at Opfindelsen paa Grund af dens indgribende Betydning for Samfundet bliver til almindelig Brug. I Mangel af saadan almindelig Bestemmelse maatte der ifølge den gennemførte Grundlovs § 82 i hvert enkelt Tilfælde søges Lovhjemmel; dels vilde dette imidlertid være unødigt vidløftigt, dels vilde derved Statsmagtens Indstriden fremtræde som en saa ekstraordinær Foranstaltning, at man, navnlig overfor Ubleendinge, i det enkelte Tilfælde kunde nære større Betænkelighed ved at anvende den. Patenthaveren skal selvsølgelig, naar hans Ret saaledes helt eller delvis ophæves, have fuld Erstatning, der udredes af det Offentlige og i Mangel af mindelig Overenskomst fastsættes ved Skøn af uvillige Mænd.

Til § 9.

Som det nedenfor vil ses, forudsætter Forslaget, at der, forinden Patent meddeles, findes en Undersøgelse Sted af, om samtlige de i Loven satte Betingelser ere til Stede; under Hensyn saavel hertil som til, at der